

A finals del segle es construeix la font pública del camí d'entrada al poble i la canalització de l'aigua des de la deu de la Fornaca fins a la mateixa font.

▶▶▶ 1718

L'Escala té 390 habitants.

▶▶▶ 1719

El mes de novembre d'aquest any, la flota franco-anglesa bloqueja el golf de Roses amb l'objectiu d'avituar de queviures i municions les tropes franceses que han ocupat Castelló d'Empúries amb la intenció d'assaltar de la Ciutadella de Roses, ocupada per tropes del rei Ferran V. Una forta tempesta desbarbora els vaixells, molts dels quals s'enfonsen o s'estavellen contra els penya-segats de la costa. Els cossos de molts naufragats arriben a la costa escalenca i són enterrats en un fossar comú a la zona que ara coneixem com la Creu. Damunt la fossa col·loquen una creu rústega de fusta. Sembla que aquest fet és el que farà que, a partir d'aleshores, aquesta cala sigui coneguda com la Creu.

▶▶▶ 1728

Començar a funcionar l'Alfolí de la Sal com a magatzem de grans i de sal.

▶▶▶ 1739

El 19 d'agost de 1739, Francesc d'Asís Sastre, capellà d'Empúries, institueix l'Hospital de Pobres, que se situa al carrer del Port (actualment hi ha Càrites i l'edifici de la telefònica). La seva funció serà acollir els malalts pobres fins la seva curació. La casa es compra als hereus de Josep Pous. El metge serà Pelegrí Casellas i el cirurgià Francesc Romaguera. Tenim constància que almenys funcionaria fins l'any 1899. El 1984 l'ajuntament descobreix que al Banc d'Espanya hi ha un dipòsit de 404.000 pessetes provinent de l'expropiació que va fer la Telefònica d'una part de la finca l'any 1963. Aquests diners es destinarien a la compra d'una ambulància.

▶▶▶ 1768

El convent dels servites compta amb 16 frares: 9 sacerdots i 7 germans conversos.

▶▶▶ 1788

Una prova que l'Escala ja ha assumit la capitalitat del municipi és l'encapçalament del document que signa el batlle Josep Maranges de Marimon: "La presente Villa y Puerto de la Escala, como constituyendo un mismo cuerpo de común y universidad con la antigua villa de Ampurias, de que es ahora cabeza en lo temporal...".

▶▶▶ 1789

El viatger Zamora, al seu pas per l'Escala, constatant la puixança del poble en totes les activitats, escriu: "Hay 18 embarcaciones y 60 laúdes, pescan mucha anchoa y poco coral; sus vecinos trabajan en todos los ramos, ganan buenos jornales y no hay pobres. Se hacen muchas casas... Las mujeres cuidan de la anchoa. Hay alfolí de sal que traen los napolitanos de Tortosa. Hay aduana... Vi los molinos de arroz...".

▶▶▶ 1808

El 5 de desembre de 1808, en plena Guerra del Francès, la guarnició del Castell de la Trinitat de Roses es veu obligada a evacuar i es refugia al port de l'Escala. El Diario de Gerona escriu: "A pesar de los gloriosos esfuerzos de los defensores Anglo-hispanos de aquel Castillo, era inevitable este resultado, atendida la imposibilidad en que nos hallábamos de obligar al enemigo a que levantase el sitio antes de su evacuación i ni creemos que esta noticia debe debilitar en manera alguna la confianza, que debemos poner en los desvelos, con que el gobierno procurará impedir las consecuencias de este suceso; antes bien esto debe estimularnos a proseguir con mayor entusiasmo hasta arrojar de nuestro suelo a los que vanamente intentan esclavizarnos".

▶▶▶ 1838

El cementiri nou de l'Escala (el conegut com cementiri marí) comença a ser utilitzat.

▶▶▶ 1848

Troballa del mosaic del Sacrifici d'Ifigènia en un terreny propietat de la família Maranges.

▶▶▶ 1858

Francesc Granés, sogre de Salvador Sala, funda les Drassanes Sala.

▶▶▶ 1868

El 29 de novembre i el 6 de desembre de 1868 se celebren a Figueres i Girona, respectivament, importants manifestacions republicano-federals, amb l'assistència de moltes persones procedents de l'Escala. El periòdic *El Ampurdanés*, escriu: "Menos numerosa que la formada por los Ampurdaneses, no ha sido por esto menos significativa y ha dado a conocer una vez mas que el impulso da la idea republicana se ha hecho ya irresistible en todas partes: allí en la levítica Gerona, foco perenne de todas las preocupaciones y tendencias teocráticas más pronunciadas, hase dado una prueba incontestable de que el siglo las arroja de su seno, como perjudiciales a la razón y a la justicia (...) Los eternos desprestigiadores de las prácticas republicanas debieran haberse convencido esta vez para siempre de que república no significa desorden, de que libertad no significa atropello: de que república y libertad unidas significan la intervención en cosa pública, de todos los que a ello tienen derecho; en una palabra, justicia social".